

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, luty 2023

nr 2 (309) 2023

Trwajcie mocno w wierze! Nie dajcie się zmylić!

Jezus Chrystus jest naprawdę Drogą, Prawdą i Życiem,
a Kościół – przy wszystkich swoich niedoskonałościach
– jest naprawdę Jego Ciałem

napisał Benedykt XVI w swoim testamencie duchowym.
Odszedł do Pana 31 grudnia 2022 r.

Podczas pielgrzymki do Polski w maju 2006 r. papież Benedykt XVI na Błoniach krakowskich w homilii powiedział m.in.:

Zanim powrócę do Rzymu, by kontynuować moją posługę, kieruję do was wszystkich tę zachętę, nawiązując do słów wypowiedzianych na tym miejscu przez Jana Pawła II w dniu 10.06.1979:

„Musicie być mocni, drodzy Bracia i Siostry! Musicie być mocni tą mocą, którą daje wiara!

Musicie być mocni mocą wiary!

Musicie być wierni! Dziś tej mocy bardziej wam potrzeba niż w jakiegokolwiek epoce dziejów.

Musicie być mocni mocą nadziei, która przynosi pełną radość życia i nie pozwala zasmucać Ducha Świętego.

Musicie być mocni mocą miłości, która jest potężniejsza niż śmierć (...).

Musicie być mocni (...) mocą tej wiary, nadziei i miłości świadomej, dojrzałej, odpowiedzialnej, która nam pomaga podejmować (...) wielki dialog z człowiekiem i światem na naszym etapie dziejów – dialog z człowiekiem i światem, zakorzeniony w dialogu z Bogiem samym.

Również i ja, Benedykt XVI, następca Papieża Jana Pawła II, proszę was:

– byście stojąc na ziemi, wpatrywali się w niebo – w Tego, za którym od dwóch tysięcy lat podążają kolejne pokolenia żyjące na naszej ziemi, odnajdując w Nim ostateczny sens istnienia;

– byście umocnieni wiarą w Boga, angażowali się żarliwie w umacnianie Jego Królestwa na ziemi, Królestwa dobra, sprawiedliwości, solidarności i miłosierdzia;

– byście odważnie składali świadectwo Ewangelii przed dzisiejszym światem, niosąc nadzieję ubogim, cierpiącym, opuszczonym, zrozpaczonemu, łaknącemu wolności, prawdy i pokoju;

– byście czyniąc dobro bliźniemu i troszcząc się o dobro wspólne, świadczyli, że Bóg jest miłością;

Proszę was w końcu, byście skarbem wiary dziellili się z innymi narodami Europy i świata, również przez pamięć o naszym Rodaku, który jako Następca św. Piotra czynił to z niezwykłą mocą i skutecznością; proszę was także, byście pamiętali o mnie w waszych modlitwach i ofiarach,

11 stycznia 2023 r., podczas audycji generalnej, papież Franciszek w słowach skierowanych do Polaków podziękował za osobę i dzieło Benedykta XVI: Serdecznie pozdrawiam Polaków.

W minionych dniach dziękowaliśmy Bogu za osobę, nauczanie i przykład papieża emeryta Benedykta XVI – podkreślił Papież. Niech jego wiara pobudza was do duchowego wzrostu, opartego na

Benedykt XVI w oknie na Franciszkańskiej 3 podczas pielgrzymki w 2006 r.

tak jak pamiętaliście o moim wielkim Poprzedniku, bym wypełnił misję powierzoną mi przez Chrystusa.

**Trwajcie mocni w wierze!
Trwajcie mocni w nadziei!
Trwajcie mocni w miłości!**

Na podstawie vaticannews.
Oprac. red.

prawdzie Ewangelii i miłości braterskiej, świadczonej w rodzinie, w środowisku pracy i w życiu społecznym.

Z serca wam błogosławię.

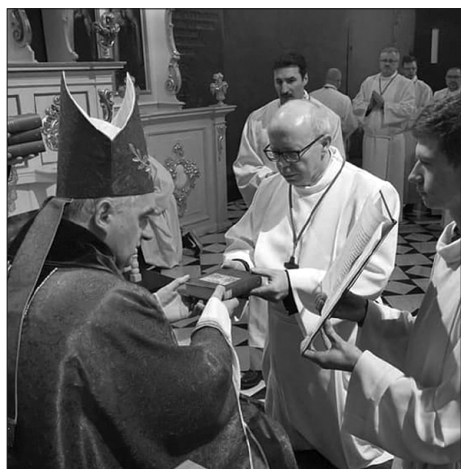
za vaticannews

Z ŻYCIA PARAFII

• W niedzielę 22 stycznia o godz. 12⁰⁰ odprawiona została Msza św. w intencji Ojczyzny i naszego Miasta z okazji 103 rocznicy powrotu do Macierzy. Po Eucharystii wierni udali się pod pomnik wdzięczności ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, aby modlitwą podziękować za dar wolności i złożyć wieńce i kwiaty.

• 22 lutego, w niedzielę Słowa Bożego, w katedrze bydgoskiej, p. Tomasz Fiszer – nasz wieloletni lektor i szafarz, przyjął z rąk biskupa Krzysztofa Włodarczyka posługę lektoratu. Po udzielonym błogosławieństwie biskupa i otrzymaniu Pisma

Świętego z komentarzem duchowym oraz krzyża i dekretu powiedział m.in.: *Chcę ukazywać innym obecność Boga w Jego Słowie, ale również pomóc w zadaniach duszpasterskich naszym kapłanom w parafii, jak i we wspólnocie, w której wraz z żoną się formujemy, czyli w Domowym Kościele.*

na podstawie:
facebook parafii Świętej Trójcy
i www.bydgoszcz.diecezja.pl

Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 18³⁰ do 19³⁰

Witam Cię, Panie Jezu obecny w Najświętszym Sakramencie

Podczas adoracji w lutym, modlić się będziemy szczególnie z mieszkańcami ulic:

- 14 II – W. Pola
- 21 II – Chłopickiego
- 28 II – Nakielskiej

Jeśli masz w sobie Jezusa, to działasz jak żywa monstrancja

BOŻE MIŁOSIĘRDZIE POTĘGA ŁASKI, OŘĘDZIE NADZIEI...

MIŁOSIĘRDZIE W BIBLIII (2)

Nowy Testament podaje nam wiele fragmentów, które uczą, jak powinniśmy w tym przymocie naśladować Boga:

„Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadają ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5, 3-7),

„...miłujcie waszych nieprzyjaciół, czynicie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka i będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla niewdzięcznych i złych. Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny” (Łk 6, 35-36),

„Tak bowiem jest: kto skąpo zbiera, ten i skąpo zbiera, kto zaś hojnie zbiera, ten hojnie

też zbierać będzie. Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem «radosnego dawcę miłuje Bóg». A Bóg może złać na was całą obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie dobre uczynki według tego, co jest napisane: «Rozproszyl, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa na wieki»” (2 Kor 9, 6-9).

MIŁOSIĘRDZIE W NAUCZANIU PAPIEŻY

Jak widzimy, miłosierdzie nie jest czymś nowym, istniejąc w nauczaniu Kościoła i w tradycji od początków chrześcijaństwa. W sposób szczególny jednak Chrystus powierzył św. Faustynie swoje orędzie miłosierdzia, aby ona przekazała je światu. Dał je w bardzo trudnym momencie dziejów świata: między pierwszą a drugą wojną światową, w czasach doświadczeń ludzkości, których symbolem stały się niemieckie obozy koncentracyjne i sowiecki gułag. Właśnie wówczas Pan Jezus powiedział: „Nie znajdzie ludzkość uspokojenia, dopokąd się nie zwróci z ufnością do miłosierdzia mojego”.

Na podstawie: *Boże Miłosierdzie, „Rafael”, 2012*
Oprac. ep

Mysł miesiąca

„Miłość jest kwiatem, Miłosierdzie owocem”

św. s. Faustyna

Światowy Dzień Życia Konsekwowanego

został ustanowiony przez św. Jana Pawła II w 1997 r. W tym dniu modlimy się szczególnie za osoby, które oddały swoje życie na służbę Bogu i ludziom w niezliczonych zakonach, zgromadzeniach zakonnych, stowarzyszeniach życia apostołskiego i instytucjach świeckich; którzy służą najuboższemu i najbardziej potrzebującym.

KALENDARIUM MIESIĄCA

Luty 2023

2 II – Święto Ofiarowania Pańskiego. Światowy Dzień Życia Konsekwowanego. Ofiary złożone do puszek przeznaczone będą na potrzeby klasztorów klauzurowych.

Pierwszy czwartek m-ca

3 II – pierwszy piątek m-ca

4 II – pierwsza sobota m-ca.

Nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych od godz. 8³⁰. Zgłoszenia indywidualne w Biurze Parafialnym lub w zakrystii

5 II – 5. niedziela zwykła

7 II – pierwszy wtorek m-ca. Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 20⁰⁰ do 21⁰⁰, zakończona Apelem Jasnogórskim

11 II – Światowy Dzień Chorego

12 II – 6. niedziela zwykła

14 II – Święto św. Cyryla, mnicha i Metodego, bpa – patronów Europy

19 II – 7. niedziela zwykła.

56. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu

22 II – Środa Popielcowa. Początek Wielkiego Postu. Obowiązuje post ścisły. Ofiary z tacy przeznaczone zostaną na potrzeby diecezjalnych hospicjów

26 II – 1. Niedziela Wielkiego Postu. Ofiary złożone do puszek przeznaczone będą na potrzeby CARITAS-u.

W modlitwach prosimy Pana Boga o łaskę zdrowia i szybkiego powrotu do pełni sił dla naszego ks. Proboszcza.

Z ŻYCIA
DIECEZJI

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

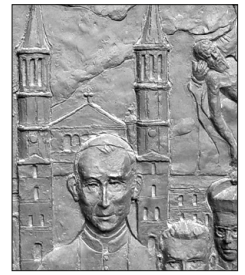
MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI
BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknej Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

• Wojownicy Maryi w Bydgoszczy.

14 stycznia br. kilka tysięcy mężczyzn – modląc się z różańcem w dłoni – przeszło w procesji ze Starego Rynku do Bazyliki św. Wincentego a Paulo. Świątynia była miejscem formacyjnego spotkania Wojowników Maryi z Polski, a także z Wielkiej Brytanii, Szwajcarii, Szwecji, Francji, Austrii i Niemiec. Był różaniec, konferencja, Koronka

do Bożego Miłosierdzia i Eucharystia. Lider Wojowników Maryi – ks. Dominik Chmielewski SDB – wyraził wdzięczność biskupowi Krzysztofowi Włodarczykowi za

otwartość serca i życzliwe przyjmowanie Wojowników Maryi. Tysiące mężczyzn przyjeżdża i spotyka się, by modlić się za rodziny, małżeństwa, władze miasta. To jest coś niezwykłego i budującego.

To umacnianie w wierze, to walka, nie na miecze, a **walka z różańcem w rękę.**

Kolejne ogólnopolskie spotkanie formacyjne Wojowników Maryi odbędzie się w lutym w Płocku.

• Biskup Ordynariusz Krzysztof Włodarczyk wspólnie z proboszczem parafii katedralnej oraz Towarzystwem Przyjaciół Katedry Bydgoskiej zaprosił (26 stycznia br.) dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym na „Kolędowanie z biskupem”. Dzieci wspólnie z biskupem śpiewały piękne kolędy przy oprawie muzycznej. Niektóre odważyły się śpiewać solo, a wszystkie dzieci otrzymały słodkie upominki. *red.*

na podstawie: www.bydgoszcz.diecezja.pl

Spotkanie oplatkowe

18 grudnia 2022 r., w budynku byłego Wyższego Seminarium Duchownego w Bydgoszczy, odbyło się spotkanie oplatkowe, w którym wzięli udział przedstawiciele Stowarzyszenia Wspierania Powołań z diecezji, księża – opiekunowie z parafii oraz bydgoscy klerycy, którzy obecnie zdobywają wiedzę w Poznaniu. W kaplicy seminaryjnej odprawiono Mszę Świętą, którą celebrował i homilię wygłosił ks. dr Tomasz Kalociński, diecezjalny opiekun SWP, a jednocześnie proboszcz parafii pw. Świętego Maksy-

miliana Marii Kolbego na Osowej Górze. W koncelebrze brali udział: ks. dr Paweł Hoppe, dyrektor Centrum Edukacyjno-Formacyjnego Diecezji Bydgoskiej im. bł. bpa Michała Kozala oraz proboszcz parafii pw. NMP Różańcowej w Wysokiej – ks. Paweł Zalewski. Do Mszy Świętej posługiwali klerycy, w tym dwaj z naszej parafii: kl. Daniel i kl. Kamil.

Po Eucharystii uczestnicy spotkania zgromadzili się wokół biskupa Krzysztofa Włodarczyka, który specjalnie na ten czas zaszczylił nas swoją obecnością. Jako wspólnota – podzieliliśmy się oplatkiem

i życzyliśmy sobie tego, co najważniejsze i najpiękniejsze. Potem był obiad i gorąca kawa. Następnie udaliśmy się do auli, by wysłuchać świadectw naszych kleryków i wspólnie z nimi oddać chwałę Panu i Jego Matce śpiewając kolędy.

W kaplicy, słowami Koronki, prosiliśmy Boga Ojca o Jego miłosierdzie dla nas i całego świata.

Po zakończeniu spotkania powróciliśmy do domów, a klerycy – do Poznania, gdzie w Seminarium oczekiwał ks. Paweł Białczyk – moderator wszystkich seminarzystów.

Barbara

Foto: Autor

NASZ KOŚCIÓŁ

W czerwcu 1991 roku, na lotnisku w Zegrzu Pomorskim św. papież Jan Paweł II mówił m.in.: „Niech zstąpi Duch Twój!(...) I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi”. Tak modliłem się podczas pierwszej pielgrzymki (2 VI 1979 r.) do Ojczyzny na Placu Zwycięstwa w Warszawie. Dziś powtarzam to wołanie u początku nowego okresu dziejów Polski: „Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi ziemię”. Niech odnowi! Bardzo potrzebuje odnowy ta ziemia: odnowy w mocy Ducha Prawdy, albowiem „Duch przychodzi z pomocą na-

szej słabości” (Rz 8, 26). **Jakże i dzisiaj te słowa są aktualne.**

W bocznej nawie naszego kościoła znajdują się plansze z wydrukami zdjęć, które otrzymaliśmy na wakacyjny konkurs MK. Tematem były **symbole Ducha Świętego**. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu uczestników, fotografii jest bardzo dużo i nie wszystkie się zmieściły na wydrukach.

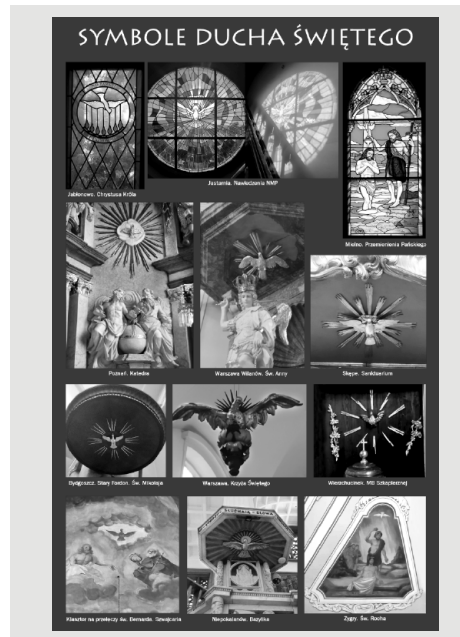
Zachęcam Czytelników do obejrzenia wystawy – i do refleksji nad słowami papieża św. Jana Pawła II. *Alina*

Słyszałam w kościele

Słyszałam o ciemności i świetle – to już nie pierwszy raz i zapewne nie ostatni. Ale w tym roku w lutym słowa: **Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło** (Iz 9, 1) ma jakąś inną wymowę niż kiedy indziej. W pewnym sensie każde pokolenie jest wybrane do określonych przez Opatrzność zadań. Może nam się wydawać, że wojna w Ukrainie to nieszczęście, które dotyka nas tylko w jakimś stopniu, nie mamy na nią wpływu, pomagamy, owszem, ale co to zmieni – tak sobie myślimy.

A tymczasem Bóg nie wybiera doskonałych, tylko udoskonala wybranych. Apostołowie nie byli jakoś specjalnie inteligentni, żeby w lot rozumieć, co Mistrz ma na myśli, mimo to usłyszeli „pójdź za Mną”. Z ich niedoskonałości wynikały takie sytuacje, że do dziś wstyd nam, chrześcijanom, za ich decyzje i słowa. A jednak w ogólnej klasyfikacji wygrali! Może nam, apostołom XXI wieku też wydaje się, że ten naród, który próbuje rozwalić dotychczasowy system wartości, a nawet cały ludzki świat, jest nie do pokonania. Ale my mamy na piśmie, prorok Izajasz – mój ulubiony autorytet wśród proroków – dawno temu kazał nam świecić, by pokonać mrok gęsty i straszny. Luty jest krótkim miesiącem, w którym światło zdaje się mocować z ciemnością. Dnia przybywa, wraca nadzieja, odchodzą marazm i depresyjne nastroje. Niech **24 lutego** będzie dniem gorącej modlitwy za dzielnie walczącą z mrokiem Ukrainę, niech nasze światło dotrze aż do samego nieba. To apostołskie zadanie tu i teraz. **Bo każdy but pieszego żołnierza, każdy płaszcz zbroczony krwią, pójdą na spalenie, na pastwę ognia. Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spocznie władza. Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic** (Iz 9, 4-6). To też Izajasz, nie żaden współczesny korespondent wojenny. *mj*

gogikę, katechetykę, teologię pastoralną i ascetyczną oraz uczył łaciny i języka rosyjskiego. Organizował kursy katechetyczne dla zakonnic i osób świeckich, a także wykłady otwarte o tematyce religijnej przy parafii fanej w Białymstoku. W 1962 r. został emerytowanym, lecz nadal bardzo czynnym kapłanem. Aktywnie uczestniczył w życiu diecezji; pracował naukowo i publikował. Mieszkał u sióstr Misjonek przy ul. Poleskiej i tam odszedł do Pana, mając 87 lat. Było to 15 lutego 1975 r., w dzień wspomnienia patrona s. Faustyny. Pochowano go na cmentarzu w Białymstoku. Natomiast 30 listopada 1988 r. jego doczesne szczątki przeniesiono do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Białymstoku, gdzie 28 września 2008 r. został beatyfikowany. *Oprac. Barbara*

Mój Patron

15 lutego

Błogosławiony Michał Sopoćko – **prezbiter** przyszedł na świat 1 listopada 1888 r. w ubogiej rodzinie szlacheckiej, przepojonej głębokim patriotyzmem i religijnością. Mieszkali w Juszczyźnie (zw. Nowosadami), w powiecie oszmiańskim na Wileńszczyźnie. Tam Michał ukończył szkołę miejską i w 1910 r. rozpoczął studia w Seminarium Duchownym w Wilnie. Studiował dzięki zapomnodze rektorskiej. Po wyświęceniu na kapłana – 15 czerwca 1914 r., został wikariuszem w parafii Taboryzki koło Wilna. Po czterech latach wyjechał do Warszawy na dalsze studia, jednak choroba pokrzyżowała mu plany. Wstąpił do duszpasterstwa wojskowego, by wspomagać moralnie i duchowo żołnierzy walczących na froncie. Gdy w 1919 r. Uniwersytet Warszawski wznowił swą działalność, wrócił na studia, magisterskie z teologii moralnej, prawa i filozofii, a w trzy lata później uzyskał doktorat z teologii. W czasie studiów nie porzucił funkcji kapelana. W rodzinnej diecezji został ojcem duchownym i wykładowcą w Seminarium Duchownym, a w Wilnie pracował na Wydziale Teologicznym Uni-

wersytetu Stefana Batorego. Był bardzo cenionym wykładowcą nie tylko ze względu na szeroką wiedzę, jaką posiadał, lecz również ze znajomością języków obcych. Znał niemiecki, angielski i francuski, a w 1934 r. na Uniwersytecie Warszawskim habilitował się. W latach 1932-1945 dużo poświęcał się pracy dydaktyczno-naukowej i z tego okresu pozostawił po sobie dużo prac i publikacji. Od 1932 r. na jego kapłańskiej drodze zaczęła się postęga w Zgromadzeniu Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, gdzie został ich spowiednikiem. Tam też spotkał s. Faustynę Kowalską, która została jego stałą penitentką. Rozumiał jej misję i pomagał ją realizować, będąc jednocześnie jej kierownikiem duchowym. Pod wpływem jego mądrych rad założyła Dzienniczek Duchowy, on zaś stał się gorliwym czcicielem Miłosierdzia Bożego. W wojennej zawierusze, by uniknąć aresztowania, zmuszony był dwukrotnie opuścić miejsce zamieszkania. W 1941 r. przebywał w okolicach Wilna, gdzie założył Zgromadzenie Zakonne Sióstr Jezusa Miłosiernego. Tam też wykładał w nowo otwartym Seminarium Duchownym. Po wyjeździe do Białegostoku (1947 r.) w seminarium, wykładał peda-

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY

Jesteście solą ziemi...

Jeszcze brzmią w naszych uszach słowa tak niedawno śpiewanych kolęd. Św. Jan Ewangelista skierował naszą uwagę na fakt, że Słowo stało się Ciałem i zamieszkało wśród nas. Z mędrcałami podążaliśmy za gwiazdą tam, gdzie było nowo narodzone Dziecię, Emmanuel – Bóg z nami. Jeszcze czujemy zapach, poświęconego w uroczystość Trzech Króli, kadzidła w naszych mieszkaniach i tak, prawie niezauważenie, minął nam jeden miesiąc nowego roku kalendarzowego. Nowy Rok – wielu z nas zapewne poczyniło różne postanowienia, układało plany, snuło marzenia i przyjmowało różne życzenia z tej okazji.

I tu chwila refleksji – czy były wśród nich również takie, które dotyczyły umocnienia mojej wiary, czy oprócz „zdrówka”, życzyliśmy sobie bycia lepszym człowiekiem, takim, żeby moje życie było świadectwem dla innych? Może jest jeszcze czas, żeby wybrać sobie patrona któregoś ze świętych i błogosławionych, którego postaram się naśladować w codziennym życiu i żeby on mnie prowadził? Celem bowiem naszego życia jest życie wieczne nie tu na ziemi, ale w niebie, w Jezusie Chrystusie. Początek tej drogi do nieba, to sakrament chrztu świętego. Możemy powiedzieć, że w czasie naszego chrztu otwarło się niebo i nad każdym z nas zostały wypowiedziane słowa „Tyś jest mój syn umiłowany, w tobie mam upodobanie”. Tak więc w Jezusie Chrystusie, staliśmy się synami (córkami) Boga. Zostaliśmy włączeni do wspólnoty Kościoła, którego głową jest Jezus Chrystus. Fakt ten przypomniał nam Kościół

celebrując tak niedawno liturgię Niedzieli Chrztu Pańskiego. Przez chrzest staliśmy się chrześcijanami wyposażonymi w potrzebne każdemu z nas łaski i dary. Jednak jak z nich będziemy korzystali, jakie będą owoce naszego chrztu – zależy już wyłącznie od każdego z nas, zależy osobiście ode mnie! Kościół jest miejscem sprawowania sakramentów i my jako Jego członkowie mamy szansę w nim wzrastać duchowo. To w Kościele, z Eucharystii czerpiemy łaski i siły do życia Ewangelią, do wzrastania w wierze, do bycia Kościołem.

Św. Paweł w Liście do Efezjan pisze: *A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowanymi na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha* (2, 19-22).

Tak więc w Chrystusie my – Kościół Boży – jako budowla rośniemy, aby w końcu osiągnąć swoją ostateczną pełnię. Jesteśmy jakby przeznaczeni do zbawienia. Zbawienie przecież jest nie tylko dla mnie czy dla ciebie. Zbawieni mamy być my wszyscy, wypełnieni Bożą obecnością na życie wieczne. Zbawieni mamy być przez wiarę i dzięki Bożemu miłosierdziu. A właściwie, nie tyle «mamy być zbawieni», ale «już zostaliśmy zbawieni» przez Jezusa śmierć na krzyżu i przez Jego zmartwychwstanie. Jednak w piątym rozdziale Ewangelii wg św. Mateusza, w Kazaniu na Górze, Jezus określa zadania dla każdego z nas i po wygłoszeniu «ośmiu błogosławieństw» mówi: *Wy jesteście solą ziemi (...) Wy jesteście światłem świata...* (por. Mt 5, 13-16).

Modlimy się w intencjach papieża Franciszka

Intencje, które papież wyznacza na dany miesiąc, w których on sam się modli i prosi innych o modlitwę.

INTENCJE PAPIESKIE

luty 2023 r.

ZA PARAFIE

Modlmy się, aby parafie, stawiając w centrum komunii, stawały się coraz bardziej wspólnotami wiary, braterstwa i otwartości wobec najbardziej potrzebujących.

Skoro tak, skoro MY mamy być solą, mamy być światłem, to warto pytać, czy tam, gdzie mieszkamy, żyjemy, pracujemy obdarzamy innych smakiem chrześcijaństwa? Czy wnosimy smak chrześcijaństwa? Czy może nasze chrześcijaństwo, nasza «kościelność» nie utraciły smaku, czy nasze światło nie kopci bylejakością? Czy nie wyjałowiliśmy tego nasz układny kompromis, fałszywe zadowolenie z siebie i złudny święty spokój?!

Nasze życie duchowe rodzi się i rozwija we wspólnocie Kościoła, jeżeli się izolujemy, jeżeli negujemy Kościół – nasz duch obumiera. Przeżywamy w tych dniach Święto Ofiarowania Pańskiego, poprośmy więc Pana żyjącego w ludzkiej wierze, aby sprawił, by każdy z nas potrafił odnaleźć swoje miejsce w Kościele i abyśmy potrafili odkryć na nowo otrzymany charyzmat i nim się posługiwać dla budowania Ciała Chrystusowego – Kościoła.

Oprac. Tadeusz S.

2 II Dzień Życia Konsekwowanego.
11 II Światowy Dzień Chorego

Siostra Stefania

Kiedy (w 2015 roku), w mojej rodzinie bliższej i dalszej, Pan Bóg dopuścił całkiem sporo chorób, przy okazji szukania pomocy w strukturach służby zdrowia, przypomniały mi się pewne fakty z dzieciństwa.

Otóż wtedy, kiedy ktoś z nas zachorował, a lekarz przepisał zastrzyki, to nie przychodziła ich wykonać pielęgniarka z przychodni. Nie. Przychodziła z zastrzykami siostra Stefania, zakonnica, elżbietanka posługująca przy naszej parafii.

Siostra Stefania opatrywała także rany na nogach mojej babci, stawiała bańki w przypadku zapalenia płuc. Robiła to fachowo, ale i z pogodą ducha i uśmiechem – jak na siostrę zakonną przystało. Za swoją pracę nie brała grosza – i nikogo

to nie dziwiło – wszak ślubowała ubóstwo. Gdy s. Stefania zachorowała i została przeniesiona do innego domu zakonnego, była jeszcze krótki czas s. Spes, która wykonywała tę samą posługę, a potem... nie było już nikogo, w sprawie zastrzyków trzeba było iść do przychodni, stać w kolejce, albo zamówić „usługę”.

Nie zdawałem sobie wtedy sprawy, że jestem świadkiem istotnej przemiany cywilizacyjnej. To przecież rewolucjoniści, którzy do Polski przyszli z armią sowiecką, wyrzucili ze szpitali siostry zakonne, ze szkół braci szkolnych. Komunisci przemienili, ale ich porządki przetrwały. W latach dziewięćdziesiątych przetrknęliśmy inną rewolucję, która Zachód zmieniła nie do poznania po roku 1968. Rozmontowano wtedy kolejne elementy pozostałe po cywilizacji katolickiej – owej Christianitas, która trwała od czasów Konstantyna Wielkiego, a której pierwsze ciosy zadała szesnasto-

wieczna reformacja. No i mamy, co mamy: państwową służbę zdrowia i przekonanie, że wszystko jest na sprzedaż – usługa medyczna zamiast miłosiernej opieki, korepetycje zamiast mistrza, który miał autorytet.

To oczywiście nie znaczy, że tęsknię za jakąś utopią, w której wszystko jest za darmo. Bo i w chrześcijańskiej cywilizacji ludzie prowadzili interesy. Ale tam bezinteresowność i zarobek żyły ze sobą w przedziwnej symbiozie i równowadze.

Tak wiele dziś mówi się o miłosierdziu. Ale prawdziwe miłosierdzie potrzebuje poszanowania wspólnego dobra. Bo opieka nad chorym nie jest tylko indywidualną sprawą. Ona dotyczy całej społeczności. Społeczeństwo tworzy system, czy komuś się podoba, czy nie.

Oprac. na podstawie:
Michał Jędryka
Katolicka Bydgoszcz

Papież Benedykt XVI

3 stycznia podczas Mszy Świętej o godzinie 15³⁰ modliliśmy się o życie wieczne dla Benedykta XVI – emerytowanego biskupa Rzymu, który odszedł do Pana w ostatnim dniu ubiegłego roku,

„DOBRO, PRAWDA I PIĘKNO”

Gdy zagłębiamy się – szczególnie w ostatnich dniach, tygodniach – w treści płynące z nauczania św. Benedykta XVI, zauważymy, że szczególnie obecne były trzy wielkie idee Triady Platońskiej. To cząstka dorobku świata antycznego, z którego powinniśmy czerpać do dziś. To pogłębienie Nauki Mistrza z Nazaretu, Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Jakże ważne jest to dla nas, dzisiaj, w Ojczyźnie naszej, w Bydgoszczy, w naszych sercach, w Europie i na świecie. No cóż, czy można być optymistą? Nadzieja jest za-

w klasztorze „Mater ecclesiae” w Watykanie, gdzie mieszkał od czasu swojej abdykacji w 2013 roku. Papież senior zmarł w wieku 95 lat. Jako bezpośredni następca papieża św. Jana Pawła II, kierował Kościołem katolickim przez osiem lat.

red.

wsze! Spróbujmy poważnie potraktować te „wskazówki”, tym bardziej, że obecny rok w Bydgoszczy dedykowany jest Andrzejowi Szwalbemu, który „Dobro, Prawdę i Piękno” wyznaczał jako kierunki swego życia.

Warto nadmienić, że i „nasz” Święty Jan Paweł II czerpał również z platońskich przemyśleń, a dookoła nas – bydgoszczan – jest wielu (szkoda, że tak cichych) starających się kroczyć dróżkami wytyczanymi przez św. JP II, Benedykta XVI – „Współpracownika Prawdy”, Platona – nade wszystko Przedziwnego Doradcę, który mówi nam nieprzerwanie: „Jam jest Drogą, Prawdą i Życiem”.

Andrzej Adamski

Foto: facebook parafii Świętej Trójcy

Uroczystość Objawienia Pańskiego

W tym roku Orszaki Trzech Króli pod hasłem „**Niechaj prowadzi nas gwiazda**” przeszły w ponad 750 miejscowościach w Polsce i na świecie. Wydarzeniu towarzyszyła zbiórka pieniędzy na szkołę zawodową w Nairobi.

Uroczystość gromadzi co roku blisko 2 mln osób – milion na ulicach i drugi milion przed telewizorami.

6 stycznia br. papież Franciszek pozdrowił uczestników Orszaków Trzech Króli w Polsce: *Obejmuję swoim pozdrowieniem uczestników «Orszaków Trzech Króli», które odbywają się dzisiaj w wielu miastach i wioskach w Polsce.*

* * *

Hasło tegorocznych obchodów święta Objawienia Pańskiego, zwanego Świętem

Trzech Króli, towarzyszyło także uczestnikom X Bydgoskiego Orszaku. Na pamiątkę, kiedy to trzy pogańscy monarchowie postanowili odszukać zapowiadane przez proroków Dziecię Boże, a znalazłszy – oddali Mu pokłon pełen czci i miłości i złożyli u Jego stóp cenne dary, a my – katolicy – każdego roku świętujemy ten dzień w swoich parafiach. Stało się też tradycją, że od wielu już lat ulicami naszych miast i miasteczek organizowane są pochody Trzech Króli, które gromadzą liczne rzesze wiernych, a także tych, co przyszli tylko popatrzeć. W Bydgoszczy Orszak przeszedł po raz dziesiąty. Z Bazyliki, po Mszy Świętej, którą uroczystość odprawił i homilię wygłosił biskup Krzysztof Włodarczyk, a następnie sam poprowadził orszak. Trasa wiodła ulicami miasta na Stary Rynek. Tylko chóry anielskie potrafią pięknie zaśpiewać małemu Dzieciątku, tak w drodze śpiewali

kolędy uczestnicy marszu. Wielkie zainteresowanie, jak zwykle, wzbudzali trzej królowie reprezentujący trzy kontynenty: Europę, Azję i Afrykę. Jechali konno i na wielbłądzie, a za każdym z nich licznie zgromadzone rodziny i nie tylko, mające na sobie okrycia w kolorach symbolizujących dany kontynent. Wielu z nich wcieliło się w postacie świętych Patronów swoich parafii. Sam Biskup wcielił się w św. Wojciecha i jako pierwszy pokłonił się Jezusowi w szopce na Starym Rynku. Następni byli pastuszkowie, starzec Symeon i Anna, trzej królowie, potem mógł uczynić to każdy z obecnych. Biskup podziękował wszystkim organizatorom i uczestnikom Orszaku, przyłączył się do śpiewania kolęd, po czym oddalił się. Jednak śpiew kolęd nie ucichł, a jego echo niosło się przez całą Wyspę Młyńską i jeszcze dalej...

Oprac. Barbara

Foto: Autor

DUCHOWA OCHRONA – RADOŚĆ (2)

*Kiedy razem się zbierzemy,
zawsąd radość nas owionie,
nigdzie tak się nie czujemy,
jak w przyjaznym naszym gronie.
Same usta nam się śmieją,
w żyłach krew nam raźniej płynie,
serca biją nam nadzieją,
tak nam dobrze, jak w rodzinie.
(„Polonez towarzyski”)*

Ojciec Leon Knabit wspomina, że tak śpiewało się, zdaje się niedawno. – Trwa karnawał. Zabawy. Każde stworzenie lubi się bawić: zwierzęta same i z ludźmi, dzieci, młodzież i starsi, także seniorzy. Jestem jak najbardziej za zabawą – mówi o. Leon. Poczestunek, nawet z rozsądnym alkoholem, wspólne śpiewanie, tańce. Człowiekowi należy się odprężenie, zapomnienie na chwilę o troskach i zacieśnienie ludzkich relacji. Ale warunek – **zabawa nie może sprawiać przykrości drugiemu człowiekowi**. Takim zabawom – zdecydowany STOP – zaznacza zakonnik.

Również ks. Pawlukiewicz – znany kaznodzieja i rekolekjonista, który miał umiejętność zauważania śmiesznych sytuacji, reagowania na nie śmiechem i który w swoich kazaniach bardzo często wtrącał żarty czy humorystyczne zdarzenia – zwracał uwagę na to, jak ważne jest dzielenie się radością. Przestrzegał jednocześnie przed bawieniem się kosztem innych – trzeba uważać, żeby nie przekroczyć pewnych granic. Przytaczał zdanie Georges’a Bernanos’a (francuski pisarz katolicki i prawnik), które – jak sam mówi – zrobiło na nim wielkie wrażenie: „**Swoją radość można znaleźć w radości innych; to właśnie jest tajemnica szczęścia**” – moja radość będzie radością mojego brata, przyjaciela, znajomego... **Radość jest zaraźliwa!** Poczucie humoru – mówił ks. Piotr – jest dobre, bo nawet człowiek się dotleni jak się śmieje, bo tlen dochodzi tam, gdzie w zwykłym oddychaniu nie dochodzi, trzeba

się trochę zmęczyć. My, księża jesteśmy wyśmiewani w kabaretach, na ulicy jesteśmy wyśmiewani, w autobusie... wiemy co to jest wyśmianie. I co wtedy zrobić? – wyśmiać samego siebie. Ktoś powiedział: „**blagosławieni ci, którzy potrafią śmiać się z samego siebie, będą mieli zabawę do końca życia**”. Jeśli sam się obśmiejesz, to już nikt cię nie wyśmieje. I tu gorąco polecam – „Czarny humor, czyli o Kościele na wesoło” ks. Piotra Pawlukiewicza i ks. Bogusława Kowalskiego – do posłuchania lub poczytania.

Kardynał Wyszyński powiedział kiedyś tak: „Radość wewnętrzna jest najogromniejszym przeciwnikiem szatana, który jest smutny z urodzenia”. Ktoś nazwał śmiech – to jest egzorcyzm szatana! On się ciebie boi jak się śmiejesz, on się nie umie śmiać, my się potrafimy śmiać – mówił dalej ks. Piotr.

Ks. Dominik Chmielewski w swojej homilii daje instrukcje, jak zdetronizować demona śmiechem. – Ojcowie pustyni, wielcy mistrzowie walki duchowej świetnie zapodaje ci swoją sugestię uderzając w nasze najsłabsze punkty i patrzy na sposób reakcji, patrzy na twoją twarz. On nie zna twoich myśli w taki oto sposób, że on wie o czym ty teraz myślisz – nie, zapodaje swoją demoniczną myśl i patrzy na twoją twarz, patrzy na twoją reakcję, na sposób zachowania. Zobacz, że się zasmucisz, zobaczy czy w twoich oczach – „mam cię, mam cię” i idzie dalej, idzie za tym tropem, żeby cię zgnieść, załamać i zniszczyć cały pokój serca. Demon ma moc w jakiś sposób ingerowania w okoliczności naszego życia po to, żeby nas zniszczyć. Z reguły przez skutki i konsekwencje grzechu dajemy mu w jakiś sposób prawo do tego, aby mógł wpływać na dalsze nasze losy. I jak tu się obronić przed złym duchem? Ks. Dominik odpowiada słowami św. Jana Bosko: „pierwszą rzeczą, którą musisz zrobić, to wytrącić demonowi broń z ręki”. Przez co? – przez uśmiech. **Masz**

zdetronizować demona przez uśmiech. Im więcej trudnych sytuacji przeżywał ks. Bosko, tym był bardziej uśmiechnięty, nie dawał demonowi satysfakcji, żeby jego ataki na niego wywołały na jego twarzy, w jego sercu poczucie zwątpienia, niewiary, bólu, cierpienia, cierpiętnictwa, użalania się nad sobą i tego wszystkiego, co jest charakterystyczne dzisiaj dla wielu chrześcijan – nawet codziennie chodzących do kościoła – nieustanny stan pewnego cierpiętnictwa czy użalania się nad sobą. Naszym zadaniem jest nie dać satysfakcji demonowi, że jego bolesny atak w nas rozwałił nas wewnętrznie i teraz zaczynamy biadolić, narzekać, marudzić, wchodzić w cierpiętnictwo. A co jest pierwszą rzeczą? – uśmiech. Radość w Panu ma być twoją ostoją – czyli twoją warownią. „**Raduj się w Panu, a On spełni wszystkie pragnienia twojego serca**” – mówi Słowo Boże (Ps 37, 4). Raduj się w Panu. Radować się w Panu jest czymś innym niż radować się płytką wesołkowatością, zmysłową radością. Radość w Panu jest darem Ducha Świętego, który do głębi przemienia nasze życie duchowe. W związku z tym trzeba bardzo mocno prosić o dar radości w momencie, w którym chcemy dokonywać gruntownych zmian w naszym życiu, dyscyplinować nasze życie, zgodzić się na kryzysy, zgodzić się na wstrząsy, żeby osiągnąć większe dobro niż to, w którym jesteśmy teraz.

Za księdzem Dominikiem powtórzmy słowa modlitwy: **Duchu Święty, Ty, który jesteś Dawcą radości, daj mi teraz dar radości, nie głupkowatej wesołkowatości czy głupkowego śmiechu, który bardziej pokazuje, że mam problem z głębokim życiem duchowym czy ze swoimi emocjami. Daj mi wewnętrzną radość, która przemieni głębiny mojego serca, że będę potrafił być radosnym pośród najcięższych doświadczeń mojego życia – radością, która nie jest z tego świata. Radością, która jest atmosferą Królestwa Bożego.**

Oprac. Iwona Skorupska

Jasełka w SP 10

Uczniowie i nauczyciele z Dziesiątki na Okolu (SP nr 10), dzień przed przerwą świąteczną, przygotowali świąteczne przedstawienie – Jasełka.

Na ten czas sala gimnastyczna – dzięki okolicznościowej tematycznej dekoracji – zamieniła się w scenę z Betlejem.

Jasełka – to tradycja szkolna, do której powrócono po dwóch latach przerwy spowodowanej pandemią.

Anna Błażejczak

Foto: Autor

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

KOCHANI

Luty jest dość krótkim miesiącem – w tym roku ma tylko 28 dni. Nie oznacza to, że będzie się mniej działało. Będzie Święto Ofiarowania Pańskiego (2 lutego), potocznie zwane Matki Bożej Gromnicznej – ta nazwa wzięła się stąd, że tego dnia przychodzimy do kościoła ze świecami – gromnicami (bo tak nazywają się nasze świece od chrztu świętego). Jest to też Dzień Życia Konsekwowanego. Modlimy się w tym dniu szczególnie za braci i siostry zakonne.

14 lutego wszyscy mówimy o walentynkach, a wywodzi się to stąd, że tego dnia wspominamy świętego Walentego, który oprócz tego że jest patronem zakonnych, to jeszcze jest orędownikiem podczas ciężkich chorób. Tego samego dnia czcimy świętych Cyryla i Metodego – patronów Europy.

A już 22 lutego w tym roku przypada Środa Popielcowa. Tego dnia obowiązuje post od pokarmów mięsnych od 14 roku życia, a osoby pomiędzy 18 a 60 rokiem życia obowiązuje post ścisły, czyli oprócz tego, że nie jedzą mięsa, to te osoby powinny tylko raz najeść się do syta i 2 razy mogą się posilić (czyli zjeść lekki posiłek). Tego dnia w czasie Mszy Świętej kapłan posypuje nasze głowy popiołem. O Wielkim Poście, który zaczyna się w Środę Popielcową powiemy sobie więcej za miesiąc.

Nareszcie ferie! Ale po co są ferie? Co można, co trzeba, a czego nie wolno robić w ferie? Oczywiście należy robić to, o co rodzice nas poproszą. Proponuję również, abyście poszukali coś konkretnego do robienia w te ferie. Może pójść na basen? Do kina? Może spotkać się z koleżanką lub kolegą? Może w większej grupie? Może pograć w jakieś gry?

W tym roku proponuję Wam tak zwane „gry bez prądu”, czyli bez komputera i telefonu. To gry planszowe (choć nie zawsze mają one plansze, czasem tylko karty, klocki, albo inne ciekawostki – będziecie mogli się o tym sami przekonać).

Niedaleko, bo na ulicy Pod Blankami jest sklep z grami planszowymi. Co ciekawe jest czynny od 10⁰⁰ aż do 19⁰⁰! Ale, ale ... wcale nie trzeba od razu kupować gier, można je tam również wypożyczyć, a nawet pograć na miejscu. Co prawda trzeba za to zapłacić (za wypożyczenie od 5 do 20 zł i trzeba mieć „kaucję”, którą

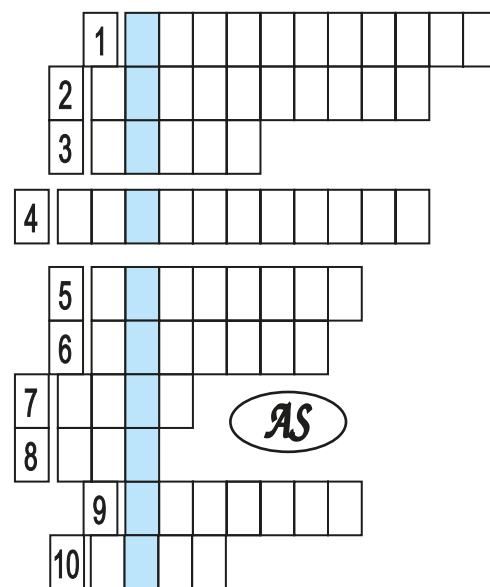
później oddadzą, jak im oddacie grę) i 5 zł od osoby za granie na miejscu.

Na tych, którzy prawidłowo rozwiążą krzyżówkę, CZEKAJĄ ATRAKCYJNE NAGRODY w postaci 3 bonów na granie na miejscu (tam w sklepie) – będzie można przyjść z koleżanką lub kolegą (każdy bon będzie na 4 osoby). Będą również 2 nagrody w postaci bonu na wypożyczenie gry na 3 dni (w określonym terminie, ale za to bez konieczności kaucji – bo to będzie część wygranej), żeby móc pograć w domu z rodzeństwem, koleżanką, kolegą, może z rodzicami!

A teraz zapraszamy Was do wspólnej, wakacyjnej zabawy i rozwiązania krzyżówki.

1. Dzień 2 lutego zwyczajowo nazywamy: Matki Boskiej ...
2. Imię obecnego papieża
3. 2 lutego to dzień ... konsekwowanego
4. 2 lutego to święto ... Pańskiego
5. 2 lutego to ... (nazwa dnia)
6. Cyryl i Metody to ... Europy (14 lutego)
7. Biały strój lektora
8. W post ścisły (od 18 do 65 lat) można zjeść jeden posiłek do syta i ... lekkie
9. Patron zakochanych 14 lutego
10. Jeden z symboli chrześcijaństwa: ICHTYS – to znaczy...

Po odgadnięciu haseł, wpiszcie je do diagramu, a literki z oznaczonej, pionowej kolumny utworzą rozwiązanie, które wystarczy napisać na karteczce i wrzucić do niebieskiej skrzynki na listy, umieszczonej

przy wejściu do ks. Proboszcza, w terminie do 15 lutego 2023 r. Nie zapomnijcie podać imienia i nazwiska oraz szkoły i klasy, do której chodzicie.

Natomiast rozwiązanie krzyżówki zamieszczonej w świątecznym numerze MK brzmiało: BÓG SIĘ RODZI. Nagrodę za jej prawidłowe rozwiązanie wylosowały: Amelka Sośnicka i Lena Gajewska. Gratulujemy! Nagrodę możecie odebrać w zakrystii.

KOCHANI!

Pamiętajcie w modlitwach o naszym ks. Proboszczu, by Bóg raczył Go obdarzyć zdrowiem i powrotem do pełni sił.

AS

KONCERT KOŁĘD

W niedzielę 15 stycznia w naszym kościele po Mszy św. o godz. 18⁰⁰ gościliśmy Zespół Pieśni i Tańca „Ziemia Bydgoska”.

Wystuchaliśmy wyjątkowego koncertu kołęd. Zespół w pięknych ludowych strojach zaśpiewał je przy akompaniamencie instrumentalistów. Bardzo im dziękujemy.

Foto: A. Adamski

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. proboszczem Bronisławem Kaczmarkiem.

Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26.

Konto Parafii Świętej Trójcy: BNP Paribas Bank Polska S.A. o/w Bydgoszcz

nr PL 18 2030 0045 1110 0000 0047 4790. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przeredagowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info